

Sygn. akt VI GC 2397/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 09 czerwca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 3 517,80 złotych za okres od dnia 17 września 2013 roku do dnia 14 września 2016 roku;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwotę 3 117,80 złotych (trzy tysiące sto siedemnaście złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 15 września 2016 roku do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

IV. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwotę 1 105,25 złotych (jeden tysiąc sto pięć złotych dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VI GC 2397/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 września 2016 roku powód (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 3 517,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w grudniu 2012 roku na odcinku drogi DW od km 48 + 150 do km 48 + 300 doszło do uszkodzenia barier energochłonnych na długości 4 metrów i 12 metrów wskutek wycinki drzew, za co jak ustalono w toku postępowania likwidacyjnego odpowiedzialny był T. G. W. ubezpieczony u pozwanego. W związku z zaistniałym uszkodzeniem poszkodowany został (...) Zarząd Dróg Wojewódzkich w P. ubezpieczony u powoda, któremu powód wypłacił odszkodowanie w kwocie 3 517,80 złotych.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 05 października 2016 roku” (data prezentaty: 2016-10-18, k. 54 akt) powód (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. sprecyzował w kwestii żądania odsetkowego, iż domaga się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 3 517,80 złotych za okres od dnia 15 września 2016 roku (tj. od dnia wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 25 listopada 2016 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4243/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w pierwotnym brzmieniu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. uznał powództwo w zakresie żądania kwoty 3 117,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi, w pozostałym zaś zakresie – co do kwoty 400 złotych wraz z odsetkami ustawowymi – wniósł o jego oddalenie, powołując się na franszyzę redukcyjną w tej wysokości wynikającą z umowy ubezpieczenia łączącej go ze sprawcą szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 grudnia 2012 roku w miejscowości K. na odcinku drogi DW 470 od km 48 + 150 do km 48 + 300 doszło do uszkodzenia barier energochłonnych o długości 4 metrów i 12 metrów wskutek wycinki drzew prowadzonej przez T. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...).

Powyższe uszkodzenia zostały naprawione na podstawie umowy z dnia 21 czerwca 2013 roku numer (...) zawartej pomiędzy (...) Zarządem Dróg Wojewódzkich z siedzibą w P. a W. S..

Z tytułu wykonanych prac polegających na naprawie uszkodzonych barier energochłonnych w ciągu drogi DW 470 w dniu 29 lipca 2013 roku W. S. wystawił (...) Zarządowi Dróg Wojewódzkich z siedzibą w P. fakturę VAT numer (...) na kwotę 3 517,80 złotych.

Kwota ta została uiszczona przez (...) Zarząd Dróg Wojewódzkich z siedzibą w P. w dniu 16 września 2013 roku.

niesporne, a nadto: zgłoszenie szkody – k. 24 akt, umowa numer (...) – k. 30-32, protokół odbioru – k. 33-34 akt, dokumentacja fotograficzna – k. 35-45 akt, faktura VAT – k. 46 akt, potwierdzenie przelewu – k. 47 akt

W dacie zdarzenia poszkodowanego (...) Zarząd Dróg Wojewódzkich z siedzibą w P. oraz (...) Spółkę Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. łączyła umowa ubezpieczenia potwierdzona polisą numer (...).

(...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. ustalił rozmiar powstałej szkody na kwotę 3 517,80 złotych i wypłacił odszkodowanie w powyższej kwocie (...) Zarządowi Dróg Wojewódzkich z siedzibą w P..

niesporne, a nadto: polisa – k. 23 akt, zgłoszenie szkody – k. 24 akt, operat szkody – k. 29 akt, decyzja – k. 28 akt

W dacie szkody sprawcę szkody T. K. oraz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzona polisą numer (...), zawarta na podstawie ogólnych warunków umów Hestia (...) o symbolu (...)01/11. Umowa ta została zawarta na okres od dnia 23 lutego 2012 roku do dnia 23 lutego 2013 roku.

Zgodnie z treścią wniosku franszyza redukcyjna określona została zgodnie z postanowieniami o.w.u.

Zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków umów Hestia (...) o symbolu (...)01/11 dotyczącymi odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej lub użytkowania mienia, odszkodowanie stanowi kwotę obliczoną zgodnie z postanowieniami § 79 i § 80 pomniejszoną o franszyzę redukcyjną ustaloną w umowie ubezpieczenia, nie mniej niż 400 złotych (§ 81).

polisa – k. 65-66 akt, wniosek szczególny – k. 67 akt, wniosek podstawowy – k. 68 akt, ogólne warunki umów Hestia (...) o symbolu (...)01/11 – k. 69-94 akt

Pismem z dnia 24 października 2014 roku oraz z dnia 18 listopada 2014 roku (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. zwrócił się do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. o refundację wypłaconego odszkodowania w kwocie 3 517,80 złotych.

pismo – k. 48, 49 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 05 października 2016 roku” (data prezentaty: 2016-10-18, k. 54 akt) powód (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. sprecyzował żądanie pozwu odnośnie swojego roszczenia o odsetki wskazując, iż domaga się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 3 517,80 złotych za okres od dnia 15 września 2016 roku (tj. od dnia wniesienia pozwu) do dnia zapłaty, zamiast jak wskazano w pozwie – za okres od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty. Powyższe ograniczenie powództwa (w zakresie należności odsetkowej) zawiera więc w sobie oświadczenie o cofnięciu pozwu w tym zakresie, bez zrzeczenia się roszczenia i związku z tym, że miało to miejsce przed rozpoczęciem rozprawy, zgoda pozwanego (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. na dokonanie tej czynności nie była wymagana.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia z datą w nagłówku „dnia 05 października 2016 roku” (data prezentaty: 2016-10-18, k. 54 akt), czemu Sąd dał wyraz w punkcie I wyroku.

Zasada odpowiedzialności pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. swoją podstawę znajdowała w treści art. 828 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej – z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości wypłaconego odszkodowania.

Powyższy przepis reguluje instytucję regresu ubezpieczeniowego, tj. uprawnienia zakładu ubezpieczeń do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu z chwilą wypłaty odszkodowania zakład ubezpieczeń nabywa w stosunku do osoby trzeciej dokładnie takie samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczającemu.

W niniejszej sprawie pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. uznał powództwo w zakresie żądania kwoty 3 117,80 złotych, w pozostałym zaś zakresie – co do kwoty 400 złotych – wniósł o jego oddalenie, powołując się na franszyzę redukcyjną w tej wysokości wynikającą z umowy ubezpieczenia łączącej go ze sprawcą szkody T. K..

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

A zatem pozwany składając oświadczenie o uznaniu powództwa, wyraża zgodę na wydanie wyroku zgodnego z żądaniem powoda (w zakresie uznanego powództwa) potwierdzając tym samym okoliczności faktyczne powołane przez powoda na uzasadnienie zgłoszonego żądania. Związanie uznaniem powództwa obliguje zaś Sąd do zaniechania przeprowadzenia postępowania dowodowego i wydania wyroku na skutek uznania powództwa.

Jak wynikało z umowy łączącej sprawcę szkody T. K. oraz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S., potwierdzonej polisą numer (...), umowa ta zawarta została na podstawie ogólnych warunków umów Hestia (...) o symbolu (...)01/11, zaś franszyza redukcyjna określona została zgodnie z postanowieniami o.w.u. Zgodnie z § 81 postanowień ogólnych warunków umów Hestia (...) o symbolu (...)01/11 dotyczących odpowiedzialność cywilnej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej lub użytkowania mienia, odszkodowanie stanowi kwotę obliczoną zgodnie z postanowieniami § 79 i § 80 pomniejszoną o franszyzę redukcyjną ustaloną w umowie ubezpieczenia, nie mniej niż 400 złotych. Skoro zatem łącząca strony umowa w zakresie franszyzy redukcyjnej odwoływała się do jej ustalenia zgodnie z postanowieniami o.w.u., przyjąć należy, iż w niniejszej sprawie wynosiła ona minimalną wskazaną w postanowieniach o.w.u. kwotę 400 złotych, a zatem żądanie zwrotu wypłaconego odszkodowania w tej wysokości od pozwanego nie było zasadne.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 828 k.c. w zw. z art. 213 § 2 k.p.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku z dnia 09 czerwca 2017 roku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwotę 3 117,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 15 września 2016 roku do dnia zapłaty.

W pozostałym zaś zakresie uznając dalej idące żądanie pozwu (co do kwoty 400 złotych) za niezasadne, Sąd na podstawie art. 828 k.c. stosowanego a contrario w tej części powództwo oddalił (punkt III wyroku).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie II rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V).

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 88,63%, a pozwany w 11,37%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 393 złotych (opłata sądowa od pozwu – 176 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 1 200 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 217 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 1 200 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 243,62 złotych (88,63% z kwoty 1 393 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 138,37 złotych (11,37% z kwoty 1 330 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1 105,25 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie IV wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 27 czerwca 2017 roku